

prin vîtejia ei» Erau boeri care scoteau singuri câte 50—100 de călăreti la războiu

Cneazatul și boeria erau deci pe atunci în primul rând o «slujbă militară». Domnul da feude vîtejilor săi, ca aceștia să-l poată slui în vreme de primejdie, iar în vreme de pace să administreze țara și să împartă dreptatea.

Oastea eră simplu îmbrăcată, aveă haine țărănești, paveze ușoare, șeli neacoperite, scări de stejar și sulite cu două vârfuri. Esențial lucru eră apropierea dintre boer, cneaz și țărani. Trăiau cu totușii aproape de pământ și de aceia țara eră spornică și capabilă de acea expansiune națională, pe care o admirăm și azi.

(*I Bogdan*, Îndatoririle militare ale Cneajilor și Boerilor, Buc 1907.)

*

Medicina. — Studiul căilor de pătrundere ale infecțiunii tuberculoase în organism a fost obiectul celei de a VI-a conferințe internaționale contra tuberculozei, ținută la Viena, în Septembrie trecut, și celu de al IX Congres de Medicină ținut la Paris, în 14 și 16 Octombrie.

Părerea lui BEHRING — că infecțiunea tuberculoasă pătrunde în organism aproape exclusiv prin tubul digestiv — a găsit călduroși partizan și energici adverșari.

Părările partizanilor infecțiunii prin tubul digestiv se găsesc resumate în concluziunile raportului d-lui CALMETTE.

1. Contagiunea tuberculozei în mod experimental se poate realiza cu foarte mari greutăți, făcând animalele să inhaleze culturi tuberculoase sub formă de pulbere lichidă, foarte excepțional se poate inocula infecțiunea prin praf uscat.

2. Din contră, ingestiunea produselor tuberculoase aduce în mod constant tuturor speciilor de animale tuberculosa.

Partizanii infecțiunii prin căile respiratorii socot din contră că — putându-se în bune condiții de experiență — inhalatiunea e cauza cea mai răspândită a tuberculozei pulmonare. Infecțiunea prin tubul digestiv e realizabilă numai când se întrebunțează cantități mari de bacili, pe când e suficient un număr de 50—100 microbi inhalati pentru a produce tuberculosa.

V C

*

Meteorologie — Focurile și ploaia O discuție care poate să albă un interes mai apropiat și pentru țara noastră. Un meteorolog, RADAN, a căutat să pună în legătură mai multe căderi de ploi mari cu focurile aprinse în acest scop, rămânând ca să se facă experiențe pe o scară mai întinsă.

In vara anului 1906, pădurii întregi de brazi din regiunea Gironde, s'au aprins — ceia ce s'a întâmplat de curând și în unele regiuni ale noastre — și în toată vremea asta, nici un nor nu s'a arătat pe cer și vântul a băut mereu în aceeași parte. Discuția nu e încă sfârșită dacă cauzurile arătate de RADAN sunt numai niște coïncidențe sau aceiaș cauză produce efecte diferite după cum se află în regiunile de sub tropice ori în zona temperată? P

*

Theologie — Se împlinesc 1500 de ani dela moartea celui mai mare orator și scriitor bisericesc al antichității clasice a creștinismului, Ioan Chrisostom (Gură de aur), mort la 13 Noemvrie 407 în exilul în care îl trimisese necruțarea cu care biciuise moravurile dela Curtea imperială Biserica romano-catolică s'a gândit să serbeze cât mai demn jubileul de nu mileniu și jumătate al acestui renomit părinte bisericesc, din timpul când biserică era una.

S'au scris în Apus numeroase broșuri, studii, articole de reviste etc având toate de obiect punerea în evidență a meritelor lui Ioan Chrisostom.

Revista șisericească «Cuvântul Adevărului» din Râmnicul Vâlcea a făcut propunerea de a se serba și la noi jubileul lui Ioan Chrisostom și a găsit răsunet și în unele reviste bisericești ale Românilor din Ardeal și Ungaria. În sesiunea ultimă a sinodului nostru un arhieereu a făcut propunerea de a se serba jubileul lui Chrisostom cu ceremonii, cu tragere de clopote etc — Sinodul a respins propunerea. O demnă manifestare ar fi fost publicarea unui studiu temeinic asupra lui Ioan Chrisostom, sau măcar traducerea operațiilor lui în românește D.

2. Recensi

Z. Bârsan, *Poezii*, Minerva, 1907

D-l BÂRSAN e un foarte meritos luptător pentru cultura poporului nostru românesc din Ungaria. Ca artist dramatic, dă colindă ținuturile locuite de Români, deșteptându-le gustul pentru teatru. Cu oarecare analogie, d-l BÂRSAN reprezintă dincolo ceia ce a fost după vremuri MILO — dincoace de munți. O atitudine culturală în adevăr vrednică de laudă.

Cât despre volumul de versuri apărut de curând, autorul se arată hotărît în umbră. Artistul dramatic care nu se infățișează foarte jovial în notele sale de călătorie și chiar în unele «cântece» („Uite măi, Mi-e dragă Jumea”), apare în cele mai multe versuri stăpânit de o nefirească și de aceia falsă melancolie.

Și-a omorât în mine idealul (p. 22)